28/01/2019

Νέα επίθεση Ν. Φίλη στην εκκλησία (καλύτερα να γνωρίζουμε)

/ Επικαιρότητα

Σκληρή γλώσσα κατά της Εκκλησίας χρησιμοποιεί ο πρώην υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων κ. Νίκος Φίλης σε άρθρο του, που περιλαμβάνεται σε μελέτη του δημοσιογράφου και συγγραφέα Μηνά Παπαγεωργίου, με τίτλο "Διαχωρισμός Κράτους και Εκκλησίας: Η αναγκαιότητα και τα οφέλη για τον πολίτη".

Οι θέσεις του κ. Φίλη

“Ως υπουργός Παιδείας ξεκίνησα να υλοποιώ την επίσημη κυβερνητική θέση για τις αλλαγές στο μάθημα των Θρησκευτικών, η οποία είχε συζητηθεί με την Εκκλησία της Ελλάδας. Οι αλλαγές αυτές, παρά τη δική μου απομάκρυνση, υλοποιούνται επί του παρόντος στα σχολεία όλης της χώρας από τη σημερινή πολιτική ηγεσία του Υπουργείου, με βάση τα Νέα Αναλυτικά Προγράμματα του Ινστιτούτου Εκπαιδευτικής Πολιτικής”, σημειώνει για το διάστημα της θητείας του.

Ως προς τη συνεργασία με τους ΑΝΕΛ που ήταν “τροχοπέδη” για υλοποίηση μέρους των σχεδίων, λέει: “Η συνεργασία με τους ΑΝΕΛ, έγινε για συγκυριακούς και όχι στρατηγικούς λόγους, σε μια περίοδο όπου το πολιτικό σκηνικό καθόριζε η αντίθεση “μνημόνιο-αντιμνημόνιο”. Η συνεργασία αυτή δεν μπορεί να αποτελεί άλλοθι για υποχώρηση σε κρίσιμα ζητήματα που αφορούν την ίδια τη δημοκρατική λειτουργία των θεσμών, όπου άλλωστε απαιτούνται ευρύτερες συναινέσεις”.

Στην Κατοχή η πλειοψηφία του Ανώτερου Κλήρου “σιωπούσε” ενώ Μητροπολίτες συνεργάστηκαν με τον κατακτητή

Σχολιάζοντας τις δηλώσεις του από το 2016 για έναν “ιστορικά αρνητικό ρόλο της Εκκλησίας σε κρίσιμες για τον τόπο στιγμές” και τη σύνδεσή της με την “ηθική έκπτωση της κοινωνίας”, ο πρώην υπουργός παρατηρεί:

“Είπα πράγματα γνωστά σε όλους. Όχι για να ξύσω πληγές, αλλά για να γνωρίζουμε με βάση ποιον κώδικα δημοκρατικών αξιών θα πορευθεί η χώρα. Είναι, άραγε, τυχαίο ότι το προοίμιο της μεγάλης οικονομικής – ηθικής κρίσης που ζήσαμε τα τελευταία χρόνια υπήρξε το σκάνδαλο Βατοπεδίου; Δυνάμεις και από τον εκκλησιαστικό χώρο έχουν επισημάνει τη στάση επιφανών στελεχών της Εκκλησίας σε δύο σκοτεινές περιόδους της ελληνικής Ιστορίας, την Κατοχή και τη Δικτατορία. Στην Κατοχή π.χ. η πλειοψηφία του Ανώτερου Κλήρου “σιωπούσε”, ενώ ορισμένοι Μητροπολίτες συνεργάστηκαν με τον κατακτητή. Αντιθέτως, μεγάλο μέρος του λαϊκού κλήρου συμμετείχε στην Εθνική Αντίσταση. Στον Εμφύλιο, τη μετεμφυλιακή περίοδο και τη Δικτατορία, η Εκκλησία λειτούργησε ως στυλοβάτης της εθνικοφροσύνης”.

Ποιες θα ήταν οι θετικές συνέπειες ενός διαχωρισμού για τον κ. Φίλη; “Ο χωρισμός της Εκκλησίας από το Κράτος έχει μόνο θετικές συνέπειες και για τα δύο μέρη. Το κράτος θα κατοχυρώσει πλήρως τη θρησκευτική ελευθερία και την ισότιμη μεταχείριση όλων των πολιτών ανεξάρτητα από τα “πιστεύω” τους και η Εκκλησία, ελεύθερη από τα δεσμά του Κράτους, θα αναπτύξει το πνευματικό έργο της”